

Brüsszel, 2020. február 24.
(OR. en, fr)

**Intézményközi referenciaszám:
2017/0332(COD)**

**6060/20
ADD 1 REV 1**

**ENV 78
SAN 48
CONSOM 25
CODEC 109**

FELJEGYZÉS AZ „I/A” NAPIRENDI PONTHOZ

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Előző dok. sz.:	5813/20
Biz. dok. sz.:	5846/18 - COM(2017) 753 final + ADD 1
Tárgy:	Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (átdolgozás) <ul style="list-style-type: none">– Politikai megállapodás– Nyilatkozatok

Ciprus, Csehország, Dánia, Franciaország, Hollandia, Lengyelország, Magyarország, Málta és Németország nyilatkozata a (40) preambulumbekzdésről

Az említett tagállamok egyetértenek az ivóvíz-irányelv elfogadásával, amely nemcsak szigorú biztonsági előírásokat tartalmaz polgáraink ivóvizére vonatkozóan, hanem közvetve a belső piac zökkenőmentes működését is javítani fogja.

Úgy véljük azonban, hogy egy ivóvízről szóló jogi aktus indoklásában egyáltalán nincs helye egy olyan általános megfogalmazásnak, amely szerint a Bizottság lépéseket fog tenni a tagállami igazságszolgáltatás igénybevételével kapcsolatban. Ez nem változtat az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításával kapcsolatos jelenlegi jogi helyzeten, és nem biztosít a Bizottság számára további jogköröket arra, hogy jogi lépéseket tegyen.

Komolyan vesszük az Aarhusi Egyezmény betartását, amelynek a tagállamok saját jogukon részes felei. Az Aarhusi Egyezménynek való tagállami megfelelést – a szubszidiaritás elvének megfelelően – tagállami szinten lehet a legjobban biztosítani. A valódi probléma továbbra is az, hogy maga az Unió megfelel-e az Aarhusi Egyezménynek, amint arról az (EU) 2018/881 tanácsi határozatban és az Aarhusi Egyezmény Megfelelési Bizottsága által az ACCC/C/2008/32. számú ügyben tett megállapításokban is szó van. Annak ellenére, hogy elkészült a Tanács által kért tanulmány, és a Bizottság az európai zöld megállapodásról szóló 2019. december 11-i közleményében kijelentette, hogy „fontolóra fogja venni az aarhusi rendelet felülvizsgálatát” (az 1367/2006/EK rendelet), a Bizottság 2020-as munkaprogramjában nincs szó ilyen javaslatról.

Készen állunk ugyan az irányelv elfogadásának támogatására, mivel számos előnyt fog biztosítani, ügyelni fogunk azonban arra, hogy a jövőbeli környezetvédelmi tárgyú jogalkotási aktusokban ne szerepeljen az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításával kapcsolatos szöveg.

Luxemburg nyilatkozata

Luxemburg a kompromisszum jegyében el tudja fogadni az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvjavaslatra (átdolgozás) vonatkozó megállapodást, amely egyben a Right2Water kezdeményezés kedvező folytatását is jelenti.

Luxemburg mindazonáltal sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a növényvédőszer-metabolitokkal kapcsolatban elfogadott megoldás nem elég ambiciózus, valamint amiatt, hogy részletes hatásvizsgálat hiányában nem mérték fel kellőképpen, hogy a vízzel érintkező anyagokról szóló rendelkezések alkalmazása milyen következményekkel jár majd az érintett szereplők költségeire és kiadásaira nézve.

Hollandia nyilatkozata az 1. és a 16. cikkről

Hollandia teljes mértékben egyetért az ivóvízhez való hozzájutás jelentőségével és üdvözölte a Right2Water kezdeményezést. Hollandia országos szinten fejlett gyakorlati és jogi kerettel rendelkezik a jó minőségű ivóvízhez való hozzájutás és az ellátás tekintetében. Hollandia mindazonáltal továbbra is úgy véli, hogy az ivóvíz-irányelv, amely az ivóvíz minőségére összpontosít, nem a megfelelő eszköz arra, hogy orvosoljuk az ivóvízhez való hozzájutás javításának kérdését az EU-ban. Hollandia vitatja az irányelv hatályának olyan módon való kiterjesztését, amely a tagállamok hatáskörébe való beavatkozás veszélyével jár, különös tekintettel egyes intézkedések kötelező és konkrét jellegére. Hollandia támogatja ezen irányelv elfogadását, mert egyértelmű és széles körű előnyöket fog biztosítani az ivóvíz minőségének szempontjából és mert úgy ítélik meg, hogy az ivóvízrendszerünk megfelel a 16. cikkben előírt követelményeknek, de hangsúlyozzuk, hogy az ivóvízhez való hozzájutás kérdésének megoldása a tagállamok felelőssége.

A Bizottság nyilatkozata a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról

A Bizottság sajnálattal veszi tudomásul, hogy a társjogalkotók úgy határoztak, hogy a módosított ivóvíz-irányelv mellékleteinek módosítására vonatkozó felhatalmazás kizárólag a III. mellékletre korlátozódjon, annak ellenére, hogy a Bizottság az eredeti javaslatában az I–IV. melléklet módosítására szóló felhatalmazást kért.

A Bizottság különösen sajnálja, hogy a társjogalkotók nem fogadták el a II. melléklet módosítására vonatkozó jogkört, amelyre különösen szükség lenne ahhoz, hogy a II. mellékletben foglalt ellenőrzési követelményeket a tudományos és műszaki haladáshoz lehessen igazítani.

A Bizottság nyilatkozata a végrehajtási jogi aktusok elfogadására vonatkozó eljárásról

A Bizottság hangsúlyozza, hogy a 182/2011/EU rendelet (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.) 5. cikke (4) bekezdése második albekezdésének b) pontjára történő, megfelelő indokolás nélküli hivatkozás ellentétes az említett rendeletnek mind a szövegével, mind pedig a szellemével. E rendelkezés csak abban az esetben érvényesíthető, ha egy adott helyzet indokolttá teszi a fő szabálytól való eltérést, amely szerint a Bizottság elfogadhatja a végrehajtási jogi aktus tervezetét, ha a bizottság nem nyilvánított véleményt. Tekintettel arra, hogy az 5. cikk (4) bekezdésében megállapított általános szabály alóli kivételről van szó, nem beszélhetünk egyszerűen a jogalkotó „mérlegelési jogköréről”, hanem azt megszorító módon kell értelmezni, és ennél fogva indokolással kell alátámasztani.
